

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 3013 final z dnia 4 maja 2020 r. doręczonej stronie skarżącej w dniu 5 maja 2019 r. wydanej na podstawie art. 18 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 1/2003 w toku dochodzenia w sprawie AT.40628 – Facebook Data-related practices;
- ewentualnie: (i) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji Facebook Data-related practices w zakresie, w jakim wymaga przedstawienia wewnętrznych dokumentów niemających znaczenia dla dochodzenia; lub (ii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji Facebook Data-related practices w celu umożliwienia niezależnym specjalistom z dziedziny prawa EOG przeprowadzenia „ręcznego” przeglądu dokumentów, do których odnosi decyzja Facebook Data-related practices w celu wyłączenia z obowiązku przedstawienia dokumentów, tych które są w oczywisty sposób nieistotne dla dochodzenia lub które są dokumentami osobistymi; lub (iii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji Facebook Data-related practices w zakresie, w jakim w jakim wymaga on niezgodnie z prawem przedstawienia nieistotnych dla sprawy dokumentów o charakterze osobistym lub prywatnym;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionym przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Facebook Data-related practices nie przedstawia przedmiotu dochodzenia Komisji w sposób wystarczająco jasny i spójny, co jest sprzeczne z wymogami art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz narusza prawo Facebooka do obrony i prawo do dobrej administracji.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Facebook Data-related practices, w zakresie w jakim wymaga przedstawienia dokumentów, z których wyraźna większość składa się z dokumentów całkowicie nieistotnych dla sprawy lub o charakterze osobistym, narusza zasadę konieczności przewidzianą art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 lub narusza prawo Facebooka do obrony lub stanowi nadużycie władzy.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Facebook Data-related practices wymagając przedstawienia tak wielu dokumentów całkowicie nieistotnych dla sprawy lub dokumentów do charakterze osobistych (np.: korespondencja dotycząca kwestii zdrowotnych pracowników i ich rodzin; korespondencji w trakcie urlopu okolicznościowego ze względu na śmierć członka rodziny; korespondencja dotycząca testamentów, kurateli, opieki nad małoletnimi, osobistych inwestycji finansowych; podania o pracę i referencje; oceny wewnętrzne oraz dokumenty oceniające zagrożenia bezpieczeństwa dla siedziby i pracowników Facebooka), narusza podstawowe prawo do prywatności, zasadę proporcjonalności i podstawowe prawo do dobrej administracji. W konsekwencji zaskarżona decyzja Facebook Data-related practices narusza podstawowe prawo do prywatności chronione przez art. 7 Karty praw podstawowych. Decyzja Facebook Data-related practices narusza również zasadę proporcjonalności, ponieważ jej zakres jest zbyt szeroki i nie precyzuje w wystarczający sposób przedmiotu dochodzenia Komisji.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Facebook Data-related practices nie wyjaśnia, w jaki sposób ustanowione w niej warunki wyszukiwania dokumentów będą wyszukiwały wyłącznie dokumenty, które są konieczne i mają znaczenie dla dochodzenia Komisji lub dlaczego nie jest dozwolona kontrola znaczenie dokumentów dla sprawy przez niezależnych specjalistów z dziedziny prawa EOG, ani też nie wyjaśnia lub nie ustanawia spełniającego wymogi prawne „biura danych” (ang. data room) dla dokumentów o charakterze osobistym lub dokumentów całkowicie nieistotnych dla sprawy, w związku z czym zawiera niewystarczające uzasadnienie, co stanowi naruszenie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 i art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2020 r. – Facebook Irlandia / Komisja

(Sprawa T-452/20)

(2020/C 287/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: D. Jowell, QC, D. Bailey, Barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, Solicitors i adwokat T. Oeyen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji Komisji C(2020) 3013 final z dnia 4 maja 2020 r. (sprawa AT.40684 – Facebook Marketplace) w zakresie, w jakim wymaga przedłożenia dokumentów wewnętrznych wyszczególnionych w załączniku I.B;
- ewentualnie: (i) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji Marketplace w zakresie, w jakim wymaga on niezgodnie z prawem przedstawienia dokumentów niemających znaczenia dla sprawy; (ii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w celu umożliwienia niezależnym specjalistom z dziedziny prawa UE przeprowadzenia kontroli adekwatności dokumentów, do których odnosi się wnioski o udostępnienie dokumentów, aby wykluczyć z obowiązku przedstawienia dokumenty, które są w oczywisty sposób nieistotne dla dochodzenia lub które są dokumentami osobistymi; lub (iii) stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim w jakim bezprawnie wymaga on niezgodnie z prawem przedstawienia nieistotnych dokumentów o charakterze osobistym lub prywatnym;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionym przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja wymagając przedstawienia dokumentów, z których przeważająca większość jest całkowicie nieistotna dla sprawy lub ma charakter osobisty, narusza zasadę konieczności wyrażoną w art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 lub narusza prawo do obrony Facebooka lub stanowi nadużycie władzy. W konsekwencji Komisja naruszyła prawo lub popełniła błąd w ocenie stosując art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja wymagając przedstawienia tak wielu dokumentów (na przykład: korespondencji pracowników dotyczącej kwestii zdrowotnych, korespondencji w trakcie urlopu okolicznościowego ze względu na śmierć członka rodziny, dokumentów dotyczących osobistych inwestycji w nieruchomości, podań o pracę, ocen wewnętrznych oraz dokumentów oceniających zagrożenia bezpieczeństwa dla członków rodzin kluczowych pracowników Facebooka) narusza prawo podstawowe do prywatności, zasadę proporcjonalności i prawo podstawowe do dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zaskarżona decyzja Marketplace nie wyjaśnia, w jaki sposób ustanowione w niej warunki wyszukiwania dokumentów będą odnosiły się jedynie do dokumentów niezbędnych lub istotnych dla dochodzenia Komisji, ani też dlaczego nie jest dozwolona kontrola znaczenia dokumentów dla sprawy przez niezależnych specjalistów z dziedziny prawa UE, ani nie wyjaśnia, ani też nie ustanawia spełniającego wymogi prawne „biura danych” (ang. data room) dla dokumentów o charakterze osobistym lub dokumentów całkowicie nieistotnych dla sprawy, w związku z czym zawiera niewystarczające uzasadnienie, co stanowi naruszenie art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 i art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2020 r. – KZ / Komisja

(Sprawa T-453/20)

(2020/C 287/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KZ (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska